

Й чому сей залив в землю не западе...

Петро Карманський

І заливають образ твій сльозами.
Так само хвиля золотиться в морі,
Так само гори криються імлами,
Так само ввечір світять срібні зорі,
Так само залив гомонить піснями.
Та в мене в серці пустка й темінь ночі,
Як в придорожнім сірім мавзолею.
Снуюсь над морем та, примкнувши очі,
Іду повитий в чорний жаль, в кирею.
Коли ж погляну на розкішні чари
І бачу повинь райської принади,
Питаю бога, чи не впадуть хмари